

Rektor, pastor Sten Bugge er 75 år i dag. Her er han fotografert på sitt kontor i går ettermiddag. (VL-foto: GreWe)

Han folder sine hender for China

Slik ser altså en kristen gentleman ut. Mattblå øyne under buskete bryn, mild, men med ild i hjertet. Under krigen ble det holdt en del merkelige møter her hos Sten Bugge. Når far fortalte om dem, innbilte jeg meg prelater med masker for øynene og tyskere lurende i hagen.

— Det var Oxford-bevegelsen, forteller Sten Bugge.

Nå er han 75 år. Var det i dette rommet møtene ble holdt? Her er tilværelsen innrammet av bøker nå.

— I Kina måtte vi sørge for bøkene selv, sier rektor Sten Bugge.

— Vi kunne ikke benytte oss av

universitetsboksamlinger og bibliotek.

— Fortell om Kina! ber jeg.

— Jeg kom til Peking i 1910. Mens Kina ennå var keiserdømme. Det var det gamle Peking . . .

— Hvordan er det der nå, 50 år etter?

— Vet ikke. Jeg var i Peking bare en gang etter 1910. Kommunistene forsøker visst å gjenopplive litt av glansen fra keisertiden. De appellerer til kinesernes nasjonale og patriotiske følelser. De er stolte av sin 4000 år gamle historie. Vet De — det finnes kinesiske familier som kjenner sin stamtavle helt tilbake til 1500 år f. Kr.!

— Hvor lenge var De i Kina?

— 24 år. Og jeg tror jeg tør si at jeg virkelig fikk mange venner blant kineserne. Det er et fantastisk folk!

— Har De noen kontakt med Deres venner?

— De tør ikke skrive til meg. Men jeg har fulgt med i det som skjer. I det siste har jeg studert skolebøkene i de kommunistiske skolene.

— Og hva lærer kinesiske barn i dag?

— Det er den gamle leksen: Seierherren skriver historie. Historiebøkene viser hvor riktig hele det kommunistiske system er.

— Hva med kristendommen?

— Den blir blandet sammen med koloniveldet. Misjonen ble, ifølge de kommunistiske lærebøker, tvunget inn på kineserne sammen med opium.

— Har misjonen hatt noen virkning?

— Naturligvis har misjonsarbeidet ikke vært forgjeves. Men den kinesiske kirke er nå overlatt helt til seg selv. Protestantene utgjør bare ¼ prosent av befolkningen! Dessuten bekjemper kommunistene konsekvent alt som har med religion å gjøre.

De benytter seg av metoder som vi kjenner igjen fra okkupasjonstiden. De angriper ikke sentrum i den kristne tro. De løsner opp i kantene. De kinesiske kristne får ikke lov til å undervise barn. De kan ikke drive misjon i vanlig forstand. De har lov til å holde gudstjenester. Men alt som forplikter mennesket totalt i denne verden, f. eks. moral-lære, er forbudt. Dessuten innskrenker de kirkenes og menighetenes antall og forsøker å isolere de enkelte kristne. Det er ikke lett for de kristne når de mister følelsen av å være med i en menighet. Og de som forsøker å holde stand, utsettes for hjernevask. Tusener hjernevaskes uten at verden får rede på det!

— Går det ikke an å komme på talefot med kommunistiske ledere?

— Svakhet nytter i hvertfall ikke. Kommunistene respekterer bare det absolutte, klare standpunkt. Det vi må samle oss om, er de enkle ting som vi har lært i Moralsk Opprustning.

— Hva er skjedd med verden siden De dro ut til Kina i 1910?

— Det første som skjedde, var at den første verdenskrig totalt ødela hele kulturoptimismen. Man oppdaget at mennesket ikke av seg selv blir snillere. Jeg er takknemlig for stigningen i levestandarden. Men samtidig med at den ytre fattigdom er avskaffet, har vi fått en utvanning av moralen. Først og fremst på det erotiske område. Folk som bor lenger sør, ser på oss nordboere

Utklipp fra:

VG VERDENS GANG

OSLO

Pol. tendens: Uavh.

28-01-043

Vg 29 MARS 1960

China

som mennesker uten hemninger.

Jeg tror det mye skyldes den åndelige usikkerhet. Menneskene vet ikke hva som er rett og galt. Redningen ligger bare i en personlig forvandling til absolutt forpliktelse på moralske normer.

Jeg er så veldig takknemlig for hva jeg har fått oppleve og være med på. Jeg har kjent lykken i hjemmet mitt, sammen med barn og barnebarn og med venner under alle himmelstrøk. Ett føler jeg: Det vi samlet oss om i min ungdom — Verdens-evangelisering i vårt slektledd! — gjelder like meget nå som da. Det haster!

Vi vil nok oppleve en veldig forandring med hensyn til kristendommens utbredelse og realisering. Det viktigste for kristendommens utbredelse vil være det liv vi lever her hjemme. De vet nemlig om det der

ute! Vi lever for åpen scene. Det legger et ganske annet ansvar på hver enkelt av oss! Vi kan ikke skyve det over på misjonæren. Kristendommens framtid er mer enn noensinne avhengig av hvordan den enkelte kristne praktiserer sin tro.

Det er et stort vindu i biblioteket. Det vender ut mot veien og et skogholt på den andre siden. Der går mennesker forbi. Der er vår. På skrivebordet — under en glassplate — ligger et kart over Kina. Sten Bugges hender folder seg over det elskede, undertrykte land på den andre siden av kloden.

Moc.